

Мета і методи дослідження – теоретично розробити, обґрунтувати та перевірити методику навчання учнів 7-9 класів технології бісерного плетіння на дротяній основі за допомогою інформаційно-комунікаційних технологій.

Сутність дослідження.

Проаналізував програми варіативного модуля з теми «Технологія бісерного плетіння на дротяній основі» і розробили план-конспект уроку з використанням інформаційно-комунікаційних технологій, довели що методичні рекомендації до проведення уроків за допомогою Adobe Flash активізують навчально-пізнавальну діяльність учнів та сприяють оптимізації навчально-пізнавального процесу в цілому.

Проведений експеримент дав можливість підтвердити гіпотезу про те, що розроблений педагогічний програмний засіб дозволяє: ознайомити учнів з необхідною кількістю теоретичних відомостей за короткий проміжок часу завдяки застосуванню інформаційно-комунікаційних технологій; якісно формувати основні поняття за рахунок використання анімаційних схем у програмі Adobe Flash.

Результати дослідження можуть бути використані вчителями трудового навчання у своїй професійній діяльності.

Основні висновки. Інформаційно-комунікаційні технології відкрили вчителю нові можливості при проведенні уроків, дозволяючи зробити їх різноманітнішими за формою, уникнути шаблонності, підвищити інтерес учнів до навчання так як вже неможливо викладати дисципліни традиційно.

ЛІТЕРАТУРА

1. Пометун О. І. Інтерактивні технології навчання. // О. І. Прометун, Л. В. Пироженко. – К.: А.С.К., 2006. - 192 с.
2. Коберник О. М. Методика організації проектно-технологічної діяльності учнів на уроках обслуговуючої праці / О. М. Коберник. – Науковий світ, 2003. – 92 с.

ЦІННІСНІ ОРІЄНТАЦІЇ СТУДЕНТІВ ЯК ПЕРЕДУМОВА ФОРМУВАННЯ ЇХ ЖИТТЄВИХ СЦЕНАРІЇВ

Стахова О.О., канд. психол. н., старший викладач;
Кошелік Т.В., магістрант V курсу природничого факультету,
Житомирський державний університет імені Івана Франка, м. Житомир,
Україна

Політична, соціально-економічна криза в Україні досить сильно впливає на духовність суспільства, спричиняючи зміни в поведінці, вчинках і ціннісних орієнтаціях людей. Особливу гостроту сьогодні має вивчення змін, що відбуваються у свідомості сучасної молоді, зокрема студентства, яке є невід'ємною частиною соціуму. Саме від цінностей молодих людей, їх світоглядних життєвих позицій залежить майбутнє нашої держави, її добробут і процвітання.

Проблема дослідження ціннісної сфери майбутніх фахівців у нашій країні за останні роки набула особливої актуальності, про що свідчать перш за все праці І.Д. Беха, Л.С. Іванової, З.С. Карпенко, Л.О. Котлової, Н.П. Максимчук й ін. Це пов'язано з тим, що система цінностей визначає змістовну сторону розвитку та саморозвитку особистості й розкриває її ставлення до навколишнього світу, до оточуючих, до самої себе, формує основу світогляду та життєвої активності, розширює уявлення молоді про відповідний вид діяльності, сприяє позитивній мотивації щодо здобуття майбутньої професії.

На думку Л.С. Іванової [2], саме студентський вік є одним із інтенсивних періодів, коли відбувається активне становлення системи ціннісних орієнтацій юнаків. Це зумовлено розвитком на даному віковому етапі необхідних для формування ціннісних орієнтирів майбутніх фахівців передумов, а саме: понятійного мислення, накопичення достатнього морального досвіду, заняття певного соціального положення. Водночас процес формування ціннісної сфери стимулюється значним розширенням кола спілкування, зіткненням із різноманітними формами поведінки, поглядів, ідеалів, що з'являються зі вступом молоді до ВНЗ.

Погляди, співзвучні до попередніх, висловлюють і Н.В. Кузьміна [3], Л.О. Котлова [4] які, наголошуючи на сензитивності студентського віку для розвитку ціннісної сфери особистості, зауважують, що ціннісні орієнтації юнаків визначають мотивацію їх поведінки, свідоме ставлення до соціальної дійсності, дозволяють співвідносити професійну діяльність із життєдіяльністю в цілому.

З огляду на вищезазначене, І.Д. Бех [1] вважає, що сучасна система освіти, в тому числі вища, має бути спрямована на розвиток самоусвідомлення внутрішнього світу особистості, змістовної характеристики її ціннісної системи, тобто має бути зорієнтована на особистість.

Таким чином, ціннісні орієнтації, які виступають сполучною ланкою між внутрішнім світом особистості студента та його соціальним середовищем, лежать в основі спрямованості студентської молоді, визначаючи вектор її життєвого шляху, її особистісно-професійний розвиток.

Список використаних джерел

1. Бех І.Д. Особистісно-зорієнтоване виховання: науково-методичний посібник / І.Д. Бех. – К.: ІЗМН, 1998. – 204 с.
2. Іванова Л.С. Динаміка ціннісних орієнтацій студентів педагогічного вузу / Л.С. Іванова, В.В. Овсяннікова // Практична психологія та соціальна робота. – 2007. – №.4. – С. 16-19.
3. Кузьміна Н.В. Професионалізм педагогической деятельности: метод. пособ. / Н.В. Кузьміна, А.А. Реан. – СПб.: Международная академия акмеологических наук, Рыбинск: НИЦ развития творчества, 1993. – 54 с.
4. Котлова Л.О. Ціннісні орієнтації у професійній спрямованості студентів [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ird.npu.edu.ua/files/kotlova.pdf>.

ПІЗНАВАЛЬНА АКТИВНІСТЬ ЯК ПЕРЕДУМОВА ЕФЕКТИВНОЇ ПРОФЕСІОНАЛІЗАЦІЇ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ

Стахова О.О., канд. психол. н., старший викладач;
Мороз Г.М., магістрант V курсу природничого факультету,
Житомирський державний університет імені Івана Франка, м. Житомир, Україна

Одним із завдань сучасної системи освіти, яке в наш час досить гостро стоїть перед вищими навчальними закладами України, є формування високопрофесійних фахівців, котрі володіють міцними знаннями й уміннями та здатні до постійного фахового розвитку. Проте, як доводять численні дослідження науковців, особистісно-професійне зростання студентської молоді залежить не лише від організації та реалізації змісту, методів, прийомів, форм навчально-виховної роботи у ВНЗ, але й нерозривно пов'язане з активізацією людського фактора, насамперед пізнавальної активності юнаків.

До сьогодні поняття пізнавальної активності та її визначальні аспекти в науково-педагогічній, психологічній літературі ще не набули однозначного тлумачення.

Так, в “Енциклопедії освіти” пізнавальна активність трактується як “... риса особистості, яка виявляється в її ставленні до процесу пізнання, що передбачає стан готовності, прагнення до самостійної пізнавальної діяльності, спрямованої на оволодіння індивідом соціального досвіду, накопичених людством знань, способів діяльності...” [1].

В.І. Лозова підкреслює, що як риса особистості пізнавальна активність знаходить свій вияв в якості діяльності, обумовленої свідомим вибором оптимальних шляхів для досягнення мети пізнання [2].

О.М. Дубініна стверджує, що пізнавальну активність слід розглядати і як мету діяльності, і як засіб її досягнення, і як результат [4].

О.Г. Пиндик розглядає пізнавальну активність як “складне психологічне утворення, що є процесом ініціативного перетворення студентом предмета або явища з метою його глибшого пізнання, вдосконалення, вияву “Я” особистості в пізнавальній діяльності” [3].

Водночас, досліджуючи феномен пізнавальної активності, переважна більшість представників психолого-педагогічної науки розглядають його як головну, пріоритетну передумову творчого та повноцінного навчання особистості, зокрема студента. На думку науковців, треба навчати майбутніх фахівців орієнтуватися в потоці інформації, самостійно поповнювати власні знання, виявляти творчий підхід до розв'язання навчально-пізнавальних завдань.

Таким чином, пізнавальна активність, що є проявом перш за все позитивного ставлення студентської молоді до теоретичних знань і свідомого прагнення опанування ними, цілеспрямованого освоєння практичних умінь, виступає передумовою ефективною професіоналізації, особистісно-професійного зростання майбутніх фахівців.